

Domene, llibres i geografies

L'otí Kim Domene exposa a Sant Joan les dues últimes sèries de la seva obra

St. Joan de les Abadesses

Jordi Vilarrodà

Hereu del constructivisme, geomètric i ordenat, influït pel seu passat com a dissenyador gràfic, Kim Domene (Olot, 1944) ha construït una obra sòlida i coherent, de la qual exposa dues de les darreres sèries a l'Espai Art Abadia de Sant Joan.

El treball en sèries ha estat una constant en la seva obra, que li permet "tenir una base", i que l'ajuda fins i tot a definir els materials amb què treballarà. En aquest cas, l'objecte escultòric ("Fem llum al magatzem dels llibres") i la pintura ("National Geographic") comparteixen espai i es donen la mà. La primera d'aquestes sèries, exposada parcialment fa quatre anys a la sala El Carme de Vic, parteix de textos de J. V. Foix, poeta especialment estimat per Kim Domene, que ha recorregut també a William Blake o a Salvat-Papasseit, entre d'altres. De J. V. Foix va descobrir, fa uns anys, l'obra *Desa aquests llibres al calaix de baix*, proses descriptives escrites als anys 60 pel poeta de Sarrià. A partir de cada una d'aquestes proses, Kim Domene crea uns objectes escultòrics en forma de faristol, amb el text als peus, i llibres oberts al damunt il·luminats per làmpades d'aire clàssic. En les pàgines obertes d'aquests llibres, una rica simbologia

Les obres de la sèrie "Fem llum al magatzem dels llibres", exposades a l'Espai Art Abadia de Sant Joan

pròpia, "elements gràfics que es relacionen amb la meua pintura". El conjunt de "Fem llum al magatzem dels llibres" s'ha d'entendre "com una instal·lació" sencera, un objecte tancat i indissoluble.

Si en aquest cas és així, en el de "National Geographic" parlem d'una sèrie oberta, "que potser aniré fent sempre", diu l'artista. Amb una al·lusió irònica al títol de la coneguda revista, i la voluntat de reflectir el seu temps, Kim Domene intenta "donar la volta al món de conflicte que m'ha tocat viure". El desplaçament humà n'és

l'expressió primera, "per conflictes o per emigració". Un tema que es va ampliar a partir de l'agermanament d'Olot amb altres ciutats (Tolosa de

L'artista vol "donar la volta al temps de conflicte que m'ha tocat viure"

Llenguadoc, Osca). Aquest fet li dona peu a dibuixar les geografies d'aquestes ciutats i situar-hi les persones de diferents procedències que

hi viuen, amb rostres que evocuen diferents moments de l'art contemporani, de les avantguardes ençà.

Són aquestes últimes obres que no exposa a Sant Joan, on sí es pot veure una altra *derivació* de "National Geographic": quadres que s'inspiren en la caiguda de la Unió Soviètica, ara fa dues dècades, on Kim Domene pot recrear-se en la iconografia d'aquest lloc i època: el treball, les fàbriques, l'*home perfecte*... Un treball "que et va portant a fer altres coses", un camí pel qual l'artista continua avançant.